

Sygn. akt VI K 93/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Radomsku w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR S. S.

Protokolant: Edyta Wajzner- Łączna

przy udziale B. G. reprezentującej oskarżyciela publicznego- Urząd Celny w P.

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniach 21.03.2016r., 09.05.2016., 25.05.2016r.

sprawy:

1. L. Ł., syna B. i A. z domu U., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to że:

I. w dniu 15 października 2015r w miejscowości K. ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z O. R. przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów różnych marek w ilości 6200 sztuk, 47 kg krajanki tytoniowej oraz 25 l spirytusu nieoznaczone polskimi znakami akcyzy, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014, poz. 752), na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 41429 zł, tj. wybory akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks w zw. z art. 63 § 1 kks

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks

II. uchylił się od opodatkowania poprzez nieujawnienie organowi podatkowemu, tj. Urzędowi Celnemu w P. Tryb. przedmiotu opodatkowania oraz niezłożenie deklaracji podatkowej za miesiąc październik 2015r. wbrew obowiązkowi określonemu w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 06.12.2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014r., poz. 752), w związku z posiadaniem w dniu 15 października 2015r. towaru w postaci 530 kg suszu tytoniowego znajdującego się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, od którego nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, przez co narażono na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 243079 zł

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks

2. O. R., syna G. i A. z domu Z., urodzonego (...) w B. ((...))

oskarżonego o to że:

III. w dniu 15 października 2015r w miejscowości K. ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z L. Ł. przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów różnych marek w ilości 6200 sztuk, 47 kg krajanki tytoniowej oraz 25 l spirytusu nieoznaczone polskimi znakami akcyzy, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014, poz. 752), na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 41429 zł, tj. wybory akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks w zw z art. 63 § 1 kks

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks

1. oskarżonego **L. Ł.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I i II, które wypełniły odpowiednio znamiona art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks co do czynu opisanego w pkt I i art. 54 § 2 kks w zw. z art.

54 § 1 kks co do czynu opisanego w pkt II z tą zmianą, że w opisie czynu z pkt I przed zwrotem „47kg” wpisuje słowo „około” oraz przyjmuje, iż wysokość podatku akcyzowego wyniosła około 41.429,00 zł a w opisie czynu z pkt II przed zwrotem „530 kg” wpisuje słowo „około” oraz przyjmuje, że wysokość uszczuplenia podatku akcyzowego wynosiła około 243079 zł i za to:

a. za czyn opisany w pkt I aktu oskarżenia na podstawie art. 65 § 3 kks w zw. z art. 23 § 1 i § 3 kks wymierza mu karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 120,00 (sto dwadzieścia) złotych;

b. za czyn opisany w pkt II aktu oskarżenia na podstawie art. 54 § 2 kks w zw. z art. 23 § 1 i § 3 kks wymierza mu karę grzywny w liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 120,00 (sto dwadzieścia) złotych;

2. na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 § 1, § 2 i § 3 kk w zw. z art. 39 § 1 kks w miejsce orzeczonych jednostkowych kar grzywny wymierza oskarżonemu **L. Ł.** karę łączną grzywny w liczbie 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 120,00 (sto dwadzieścia) złotych;

3. oskarżonego **O. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III, który wypełnił znamiona przestępstwa z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks z tą zmianą, że w opisie czynu z pkt III przed zwrotem „47kg” wpisuje słowo „około” oraz przyjmuje, iż wysokość podatku akcyzowego wyniosła około 41.429,00 zł i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierza mu karę grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 150,00 (sto pięćdziesiąt) złotych;

4. na podstawie art. 29 pkt 1 i 3 kks w zw. z art. 30 § 1 i § 2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów w postaci liści tytoniu o łącznej wadze 484, 8 kg nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, tytoniu do palenia w łącznej ilości 47 kg nieoznaczonego polskimi znakami akcyzy, 310 paczek papierosów po 20 sztuk w paczce różnych marek nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, 25 l alkoholu wraz z butelkami z tworzywa sztucznego o pojemności 1 l każda nieoznaczonego polskimi znakami akcyzy oraz maszyny do cięcia tytoniu, które to przedmioty znajdują się na przechowaniu w Magazynie (...) Izby Celnej w Ł. do sprawy RKS 601.2015. (...).BG Urzędu Celnego w P. z tym, że przepadek wyrobów tytoniowych nastąpi poprzez ich zniszczenie;

5. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar grzywny zalicza oskarżonym okresy ich zatrzymania w dniu 15.10.2015r. od godz. 10.15 z zaokrągleniem w górę do pełnego dnia, przyjmując, że 1 (jeden) dzień zatrzymania równoważny jest 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny;

6. wymierza oskarżonym **L. Ł.** 3.000,00 (trzy tysiące) złotych opłaty, a oskarżonemu **O. R.** 2.250,00 (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt) złotych opłaty oraz zasądza od nich po 90,00 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków na rzecz Skarbu Państwa.

VIK 93/16

UZASADNIENIE

w części dotyczącej wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wymiaru kary

W wyniku ustalonego w tej sprawie stanu faktycznego i po jego rozważeniu Sąd uznał, że wina oskarżonych **L. Ł.** i **O. R.** popełnienia zarzucanych im aktem oskarżenia czynów nie budzi wątpliwości. Opisane w zarzutach towary, które wspólnie i w porozumieniu przechowywali oskarżeni są wyrobami akcyzowymi i ciążył na nich podatek akcyzowy a oskarżony **L. Ł.**, w związku z posiadaniem w dniu zdarzenia towaru w postaci suszu tytoniowego w ilości około 530 kg znajdującego się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, zobowiązany był ujawnić organowi podatkowemu przedmiot opodatkowania opisany w pkt II części wstępnej wyroku oraz złożyć w tym zakresie deklarację podatkową za miesiąc październik 2015 roku zgodnie z obowiązkiem określonym w art. 21 ust. 1 Ustawy o podatku akcyzowym. W wyniku dokonanej przez Sąd oceny materiału dowodowego zaszła potrzeba doprecyzowania kwot podatku akcyzowego

podanych w zarzutach aktu oskarżenia poprzez przyjęcie, iż kwoty te nie mogą być wyliczone precyzyjnie skoro, jak wynika to z zeznań świadka P. G., w przypadku dużej ilości tytoniu, nie jest on wyjmowany z opakowań ale ważony w workach lub innych opakowaniach. Świadek ten nie pamiętał w jaki sposób ważony był tytoń w tej sprawie, ale przyznał, że tytoń wysycha i możliwa jest różnica wagowa pomiędzy jednym a drugim dniem, przy czym, według świadka, była to różnica w gramach. Jednak z protokołu zdawczo – odbiorczego tytoniu z dnia 18.01.2016 roku wynika, że w chwili przekazania towaru w postaci liści tytoniu waga suszu wynosiła 484,8 kg. Nie jest więc możliwe, zdaniem Sądu, precyzyjne ustalenie jaką faktycznie ilość krajanki tytoniowej oraz suszu tytoniowego w dniu 15 października 2015 roku ujawnili funkcjonariusze Policji w okolicznościach ustalonych w tej sprawie skoro nie można wykluczyć, że na wyliczoną i przyjętą w akcie oskarżenia wagę składała się także waga opakowań a od chwili ujawniania przedmiotowego tytoniu rozpoczął się proces jego wysychania. Dlatego Sąd przyjął, iż ilość krajanki tytoniowej i suszu tytoniowego a w konsekwencji wysokość podatku akcyzowego powinny być poprzedzone słowem: „około”.

Zachowaniem swoim oskarżony L. Ł. wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks co do czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku oraz znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks co do czynu opisanego w pkt II części wstępnej zaś oskarżony O. R. zachowaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks co do czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku.

Przy wymiarze kary uwzględniono jako okoliczności obciążające nagminność przestępstw tego rodzaju oraz wysokość podatku akcyzowego w ramach kwalifikacji prawnej czynu z art. 65 § 3 kks przypisanego obu oskarżonym a co do oskarżonego L. Ł. także czynu z art. 54 § 2 kks. Okolicznością obciążającą oskarżonego O. R. jest jego uprzednia karalność, w tym za przestępstwo podobne. Okolicznością łagodzącą dla oskarżonego L. Ł. jest jego dotychczasowa niekaralność a dla oskarżonego O. R. okolicznością taką jest to, iż na utrzymaniu ma małoletnie dziecko. Suma opisanych wyżej okoliczności obciążających i łagodzących prowadzi do wniosku, że nie można zaakceptować wnioskowanego przez oskarżyciela jednakowego wymiaru kar grzywny, zarówno w zakresie liczby stawek dziennych jak i wysokości jednej stawki, wobec obu oskarżonych skoro okoliczności obciążające i łagodzące nie są identyczne co do każdego z oskarżonych. Podkreślić wymaga to, iż co prawda oskarżyciel nie wykazał aby role obu oskarżonych w zakresie popełnienia czynu opisanego w pkt I i III aktu oskarżenia były różne i aby jeden z oskarżonych pełnił rolę wiodącą przy popełnieniu przestępstwa, które zostało im przypisane jako popełnione wspólnie i w porozumieniu ale zauważyć należy, iż z oświadczenia oskarżonego O. R. wynika, że osiąga on dochód w kwocie 3 500 zł miesięcznie a z oświadczenia oskarżonego L. Ł. wynika, że jest on bezrobotny, podejmuje jedynie prace dorywcze, zarabiając do 1 000 zł miesięcznie. Dlatego też Sąd zróżnicował wymiar orzeczonych wobec oskarżonych kar grzywny zarówno w zakresie liczby stawek dziennych jak i wysokości jednej stawki dziennej, mając na uwadze przesłanki, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu stawki dziennej wynikające z art. 23 § 3 kks. Przy wymiarze kary łącznej grzywny Sąd oparł się o przepis art. 39 § 1 kks oraz art. 85 § 1, § 2 i § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks.

Przepadek przedmiotów opisanych w pkt 4 sentencji wyroku orzeczono na podstawie art. 29 pkt 1 i 3 kks w zw. z art. 30 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks.

Na poczet orzeczonych kar grzywny zaliczono obu oskarżonym okresy ich zatrzymania w tej sprawie.